

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/171/2014
Identifikačné číslo spisu:	4112232264
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4112232264.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému: X. V., nar. X. P. XXXX, bytom E., o vymoženie 331,94 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Er/1198/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2013, č. k. 8CoE 142/2013-26, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra uznesením z 2. októbra 2012 č. k. 23Er/1198/2012-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v predmetnej žiadosti.

Súd prvého stupňa mal za to, že zmluva o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, je spotrebiteľskou zmluvou. V obchodných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, sa nachádza rozhodcovská doložka, ktorú súd posúdil ako neprijateľnú podmienku, pretože vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Takáto podmienka nebola individuálne spotrebiteľom dojednaná, preto je zmluvný vzťah medzi stranami nerovnovážny a pre spotrebiteľa nevýhodný. Dôsledkom týchto ustanovení došlo k odopretiu možnosti pre spotrebiteľa brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy reálne vopred vzdal práva na účinnú právnu ochranu. Uvedené skutočnosti bránia tomu, aby rozhodcovský rozsudok vydaný za uvedených okolností mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, mal v spore vyplývajúcom z práv spotrebiteľa za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Súd konanie žalobcu zhodnotil ako uplatňovanie práva v rozpore so zákonom, subsidiárne v rozpore s dobrými mravmi.

Krajský súd v Nitre uznesením z 31. októbra 2013 č. k. 8CoE/142/2013-26 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere je vzťahom spotrebiteľským. Odvolací súd poukázal, že postup súdu prvého stupňa pri preskúmaní rozhodcovskej doložky je súladný so zákonom. Podľa názoru odvolacieho súdu dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) tým i absolútne neplatnou, keďže celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne spotrebiteľ nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť, resp. toto dojednanie vylúčiť. Povinný nemal iný výber vzhľadom na splnutie rozhodcovskej doložky s ostatnými štandardnými podmienkami, zmluvu ako celok buď odmietnuť, alebo sa podrobiť všetkým všeobecným podmienkam poskytovania úveru, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takej zmluvy, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho podaného dovolania tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 70/2012, 3 ECdo 63/2013, 3 Cdo 30/2013, 3 Cdo 44/2013, 3 ECdo 4/2013, 3 ECdo 94/2013, 3 ECdo 92/2013, 3 ECdo 135/2013, 1 ECdo 221/2013, 4 ECdo 266/2013, 5 ECdo 3/2014, 6 ECdo 264/2013, 7 ECdo 46/2013, 7 ECdo 82/2013, 7 ECdo 156/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 99/2014, 5 Oboer 56/2013, 1 Cdo 280/2012, 2 Cdo 385/2012, 6 Cdo 465/2012, 6 Cdo 335/2012. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.